

ΟΠΟΙΑ ΤΙΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΗ

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΜΠΟΝΩ (I)

— Προθύμως απεκριθὴν πρὸς τὸν ταγματάρχην δ' νένλνς, ὅστις ἀφ' ἑρρόφησεν ὀλίγας πόσεις ἐκ τίνος ἀμερικανικοῦ ποτοῦ ἐκ τῶν καλουμένων **Brandy cocktails** ἤρξατο τῆς διηγήσεως ὡς ἐφεξῆς. « Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος **Maelstrom** κεῖται ἐν τῇ χώρᾳ **Mammoth—Cave** ἐκεῖ ὑπὸ τὴν γῆν ῥέει ποταμὸς τὸν ὅποιον ὁ ἥλιος ἢ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας οὐδέποτε εἶδε, καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἀλιεύονται ἰχθεῖς ἀόματοι. Μέχρι τῆς ὥρας καθ' ἣν συνέβησαν ὅσα θὰ σὰς διηγηθῶ, οὐδεμίᾳ ψυχῇ ζῶσα ἐτόλμησε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ βάθη τοῦ τρισμαγίστου ἐκείνου σπηλαίου. Πολύλοτατοι ἄνθρωποι ὑπὸ περιεργείας ὁρμώμενοι ἐρριψαν βεγγαλικά φωτὰ ἐντὸς τοῦ **Maelstrom** καὶ μετὰ τρόμου προσεπάθησαν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ, νὰ διακρίνωσι τὰ ἐν αὐτῷ. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ φοβεροῦ τούτου σπηλαίου ἐπρότεινεν εἰς τὸν περιώνυμον ἐπὶ ἀφοδίᾳ ὀδηγὸν **Stephen** νὰ κατέλθῃ εἰς τὰ βάθη τοῦ βράθρου καὶ νὰ περιγράψῃ κατόπιν τὴν ἐπικίνδυνον ἐκδρομὴν του· ἀλλ' ἐκεῖνος, καὶ τοι ἡ προσφερομένη ποσότης ἤτο ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα τοῦ συνήθους πενιχροῦ ἡμερομισθίου του, ἐπιμόνως ἠρνήθη. Πρὸ τινων δὲ ἐτῶν εἰς ἐκ Τενέσσας καθηγητῆς ἔχων ὅσπην σοφίαν τόσον καὶ θάρρος ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅ,τι οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ἐτόλμησεν. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔκαμε πομπῶδεις προετοιμασίας, τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν κατήλθεν ἐντὸς τοῦ βράθρου κρεμμυθθεὶς ἀπὸ χονδρῶν σχοινίου· ἀλλὰ μόλις κατήλθεν ἐκτὸν περίπου πόδας, προσεβλήθη ὑπὸ φρενήτιδος, τῷ ἐπῆλθε δὺσπνοια καὶ τόσον ἀκατανίκητος τρόμος κατέλαβεν αὐτὸν, ὥστε ἐν ἀπογνώσει σχεδὸν ἐσήμανε νὰ τὸν ἀνέλξωσι. Φθὰς δὲ εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βράθρου πάραυτα ἐλειποθύμησε, καὶ κατόπιν ὡμολόγησεν ὅτι τοιοῦτον ἡσθάνθη τρόμον ὅτε κατέβη μέχρι τῆς πρώτης ὑπογείου στοᾶς, ὥστε ἐπρωτίμα μᾶλλον τὸν θάνατον παρὰ νὰ ἐπαναλάβῃ ἐκ νέου τὴν κατεχθόνιον ἐκείνην κάθοδον.

Ἐκτοτε ὠρίσθη πλουσία ἀμοιβὴ εἰς τὸν ἐκτελέσοντα μέχρι πυθμένος τὴν καταβάσιν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπαρουσιάσθη, ἕως οὗ τέλος πρὸ τινων ἐξο-

μάδων, ὡς σὰς ἔλεγον, ἐνῷ εὐρισκόμενῃ πλησίον τοῦ **Mammoth—Cave** ἐγένετο ὁ λόγος ὅτι νέος τις ἐκ Λουϊσβίλλης διεκήρυξεν ὅτι σκοπεύει νὰ κατέλθῃ μέχρι τοῦ βυθοῦ τοῦ Μηλστρώμου· ταῦτα ἀκούσας μετέβην εἰς τὸ ὠρισμένον μέρος καὶ παρευρέθην εἰς τὴν ἀκόλουθον συνδιάλεξιν τοῦ νεανίου μετὰ τοῦ ἱατροῦ Βράϊτ.

— Ἐπρεπε νὰ σκεφθῇς ὠριμότερον, νέε μου, εἶπεν αὐτῷ ὁ ἱατρός, πρὶν ἀναδεχθῇς νὰ ἐπιχειρήσῃς ἔργον, τὸ ὅποιον δὲν κατάρθωσαν οἱ μᾶλλον ἀτρόμητοι ἄνδρες. Ἡ θέλησις τοῦ ἀνθρώπου περιορίζεται ὑπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καὶ ἐὰν οὗτος ἀποπειραθῇ νὰ ὑπερπηδήσῃ διὰ τῆς βίας τὰ ὑπὸ τῆς φύσεως τεθέντα ὅρια, ἐπέρχεται συμπτῶς τοῦ ἐγκεφάλου, τρόμος ἀκατανίκητος, ἐπειτα σπασμοὶ καὶ τελευταῖον ὁ θάνατος.

— Οὐδὲν τούτων φοβοῦμαι, ἀπεκρίθη ἀταράχως ὁ νεανίας, καὶ ἀπατάσθε νομιζόντες ὅτι θὰ παραβιάσω τοὺς νόμους τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἵνα δυνηθῶ νὰ κατέλθω μέχρι τοῦ βυθοῦ τοῦ Μηλστρώμου.

— Οὐδέποτε λοιπὸν οὐ ἡσθάνθης φόβον; ἠρώτησεν ὁ ἱατρός.

— Οὐδέποτε τινόντι, ἀπεκρίθη ὁ νέος, καὶ οὐδὲ κἀν ἐννοῶ ἀκριβῶς τί ἐστὶ φόβος.

— Τί λέγεις! εἶναι πιστευτὴ τοιαύτη πρὸς τὸν φόβον ἀναισθησία;

— Σὰς διαβεβαίω ὅτι εἶναι.

— Δὲν ἡσθάνθης ποτὲ ἀγωνίαν;

— Οὐδέποτε.

— Οὐδὲ καθ' ὕπνον;

— Οὐδὲ καθ' ὕπνον.

— Πῶς! δὲν ὄνειρεύθης ἄρα ποτὲ ὄνειρον τὸ ὅποιον ἐφάπαξ τοῦλάχιστον πάντες βλέπομεν, ὅτι δηλαδὴ φερόμενος ὑπὸ ὑπερφυσικῆς δυνάμεως μεταωρίσθης εἰς τὸ ἀχανές, εἰς ζοφερὰ σκόπη καὶ κατέπεσας εἰς τὰ τάρταρα, ἢ μήπως οὐδ' ἡ αἰθέριος αὐτὴ καὶ σιωπηλὴ ἐκδρομὴ, δὲν διήγειρε φόβον εἰς τὴν ψυχὴν σου;

— Εἶδον τοιοῦτόν τι ὄνειρον καὶ πολλάκις μάλιστα, οὐδέποτε ὅμως ἡσθάνθην τὸν ἐλάχιστον φόβον, ἀλλ' ἀπλὴν ἐκπλήξιν. Σὰς ἐπαναλέγω, ἱατρε, ὅτι εἶμαι ἀνεπίδεκτος τοιοῦτου αἰσθήματος.

Ὁ ἱατρός ἀκούσας τοιαύτην διαβεβαίωσιν μὴ ἐπιδεχομένην ἀντίρρῃσιν, ἐκλινε τὴν κεφαλὴν καὶ ἀπεσφύρθη μεθ' ὃ ὁ κ. Πρήτωρ εἰς τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ **Mammoth—Cave**, ἐφοδιασθεὶς ἐκ τῆς παρκαμμένης πόλεως σχοινίον ἀρκετὰ μακρὸν καὶ χονδρὸν, μᾶς ὠδήγησεν εἰς τὸ ὠρισμένον πρὸς τὴν

κάθοδον μέρος· δηλαδή εἰς μίαν στοὰν ἀπέχουσαν ἐννέα μίλια ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Μαμμωθεῖου σπηλαίου.

— Ἡ στιγμή ἐκείνη, εἶπον ἐγὼ διακόψας τὸν διηγούμενον, ἦτο στιγμή παλμῶν.

— Ἐπεθύμουν πολὺ νὰ παρευρισκόμενην ἐκεῖ, εἶπεν ὁ ταγματάρχης, ἂν ὄχι πρὸς ἄλλον σκοπὸν, τοῦλάχιστον ἵνα ἴδω τὸν ἀτρόμητον ἐκεῖνον νέον. Ἰππρέτησα εἰς τὸν στρατὸν, εἶδον ἄνδρας ἐν γενναίοις γενναίους, ἀλλὰ καὶ οὗτοι, ὡς ἄνθρωποι, εἶχον στιγμὰς ἀδυναμίας· αὐτὸς ὅμως ὁ νέος ἂν ὅσα περὶ ἑαυτοῦ εἶπεν ἔχονταί ἀληθεῖς· εἶναι φαινόμενον μοναδικόν.

— Ἐντὺς ὀλίγου θὰ πεισθῇτε ὅτι δὲν ἐψεύδετο, ὑπέλαβεν ὁ ξένος. Ἀφοῦ ἔφερον τὸ σχοινίον, οἱ περσεστῶτες ἐνόμισαν καλὸν νὰ ὑποδείξωσι καὶ τελευταῖον εἰς τὸν νέον τοὺς τε γνωστούς καὶ ἀγνώστους κινδύνους τῆς ἐπιχειρήσεώς του. Εἶσθε εἰς καιρὸν, εἶπον αὐτῷ, ν' ἀποσύρῃτε τὴν ὑπόσχασίν σας, ἐὰν αἰσθάνησθε κακὴν τινα προκατάληψιν.

— Οὐδεμίαν αἰσθάνομαι συγκίνησιν, ἀπεκρίθη ὁ νέος παροργισθεὶς. Σὰς λέγω δ' ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι καὶ ἐὰν ἤξευρον ὅτι τὸ Μηλστράμουν εἶναι αὐτὴ ἡ κόλασις κατοικουμένη ὑπὸ ὅλων τῶν κακουργωτέρων ψυχῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σατανᾶ, περιστοιχισμένου ὑφ' ὅλου τοῦ κεραισφόρου ἐπιτελείου του, πάλιν δὲν θὰ ὠπισθοχώρουν, ἀφοῦ ἄπαξ ἀπεφάσισα νὰ κατέλθω ἐντὸς αὐτοῦ. Πείθεσθε λοιπὸν τώρα, ἢ εἰσέτι ἀμφιβάλλετε;

Οἱ περιστῶτες ἀνακάγχασαν πρὸς ταῦτα· εἰς μόνος διετήρησε τὸ ἥθος σοδάρων, ὁ ἱατρὸς Βράιτ, ὅστις ἠτένισε τὸν νέον μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐψήλάφισε τὰς ἐξοχὰς τοῦ κρανίου του.

Μετὰ ταῦτα προσέδσαντες εἰς τὴν ἄκρὰν τοῦ σχοινίου βαρὺν λίθον κατεβίβασαν αὐτὸν μέχρι τοῦ βυθοῦ, ἐργασίᾳ εἰς ἣν ἐδαπανήθη οὐκ ὀλίγος χρόνος· ἐπροσπάθησαν δὲ ὥστε νὰ προσκρούσῃσι τὸν λίθον μετ' ὅσης πλείονος δυνάμεως· εἰς τὰς ἑσῶ πλευρὰς τοῦ βαρέθρου, ἵνα ἀποσπᾶσιν τοὺς ἐτοιμορρόπους βράχους, τῶν ὁποίων ἡ ἐνδεχομένη πτώσις· ἐδύναντο νὰ πληγώσῃ τὸν καταβαίνοντα. Οἱ βράχοι οὗτοι καταπίπτοντες εἰς τὸν πυθμένα ἐπροξένησαν πᾶταγον τασούταν, ὥστε ὅλοι ἡμεῖς ἐφοικιάσαμεν, ὁ δὲ ἱατρὸς καὶ πάλιν προσήλωσε τὸ ἄξυ αὐτοῦ βλέμμα ἐπὶ τοῦ νέου. Ἀλλ' ἐκεῖνος διέμειγεν ἀπαθὲστατος, καὶ ἀφοῦ προεφύλαξε τὴν κεφαλὴν διὰ τινος σαρκίου κατὰ τῶν πατρῶν αἰτίνας ἐνδεχόμενον, ἦτο ν' ἀποσπασθῶσιν ἄνωθεν

αὐτοῦ, καὶ ἔλαβεν εἰς χεῖρας ἀνημμένον φανόν, ἐζώσθη περὶ τὴν ὀσφύν τὸ ἄκρον τοῦ σχοινίου καὶ ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς καθόδου. Ἄν δὲ καὶ αὕτη ἐξετελέσθη μετὰ πάσης προφυλάξεως, οὐχ ἦτοον ῥήγματα βράχων καὶ τμήματα γῆς ἐπιπτον ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν ἀλλ' ἄνευ τινος ἀπεικταίου.

Εἰς βάθος τριακόντα ποδῶν ὁ παρατηρητὴς παρατηρήσας ὑπόγειον πλαγίαν στοὰν ἔστη καὶ ἔλαβε τινὰς σημειώσεις, τὸ αὐτὸ δ' ἐπραξεν ὅτε ἐφθασεν εἰς βάθος ἑκατὸν ποδῶν, παρατηρήσας πηγὴν ὕδατος καταρρέουσιν μετ' ἀπαισίου κρότου ἀπὸ τῶν πλευρῶν τοῦ βόθρου. Ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ὁ φανὸς κατήντησεν αὐτῷ ἄχρηστος· ἐνεκα τοῦ καταπίπτοντος ὕδατος εἰς ψιλὴν βροχὴν. Ὁ ἄνθρωπος ἔλειψεν, ἀλλ' ὅμως ὁ ἀτρόμητος ἐκεῖνος νέος καὶ τοὶ καταβρεχόμενοι καὶ μετὰ δυσκολίας ἀναπνέων, ἐξηκολούθει τὴν κάθοδον καὶ εἶχε φθάσει εἰς βάθος ἑκατὸν πενήντηντα ποδῶν, ὅτε αἰφνης ἠκούσθη ὑπόκωφος δούπος. Τὸ σχοινίον ἐκρατήθη, ἀλλ' ὁ νεανίας ἐσήμανε νὰ ἐξακολουθήσῃσι τὴν κάθοδον.

Ὁ δούπος προῆλθεν ἐκ πτώσεως παμμεγίστου βράχου, ὅστις εὐτυχῶς ἐπλήγησε μόνον τὸν τολμητίαν.

— Ὅποια γενναϊότης! εἶπον ἐγὼ.

— Φρονῶ μετὰ πεποιθήσεως, παρετήρησεν ὁ Ἀρθούρος, ὅτι ἐὰν ὁ νέος οὗτος ὠρίμως ἐσκέπτετο περὶ τῶν κινδύνων τῆς παρατόλμου καθόδου του οὐδέποτε θὰ ἐπεχείρει αὐτήν.

— Ἰσως μάλιστα θὰ τὴν ἐπεχείρει μετὰ περισσότερου ἐνθουσιασμοῦ, ἀντίειπεν ὁ ταγματάρχης, διότι οἱ κίνδυνοι ἐπὶ τῶν μεγάλων ψυχῶν ἐπενεργοῦσιν ὡς ὁ μαγνήτης, ἐλκύουσι δηλαδή αὐτούς.

— Ὅπως ἂν ἔχη, ὑπέλαβεν ὁ διηγούμενος, μόνη καὶ κατ' ἐξάρεσιν ἡ ἀτρόμητος ψυχὴ τοῦ νέου ἐκείνου ἦτο ἱκανὴ νὰ μὴ δειλιάσῃ ἀπέναντι τοσούτων κινδύνων. Ἐντούτοις ἀφοῦ κατήλθεν ἐπὶ τινὰς εἰς πόδας παρετήρησεν ὅτι τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ἠλλάξε διεύθυνσιν καὶ κατέπιπτε σωρηδὸν καὶ μετὰ πατάγου παραλλήλως αὐτοῦ· ὅθεν σπογγίσας τὰς ὑέλους τοῦ φανοῦ διέκρινεν ἀκούοντως τὰ περὶ αὐτόν.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ σχοινίον ἐξηκολούθει κατερχόμενον ὁ δὲ νέος δὲν ἐκινεῖτο παντάπασιν, διέταξεν ὁ ἱατρὸς νὰ σταματήσῃσιν ἵνα βεβαιωθῶσιν ἐὰν ἔζη ἢ ἂν ἐλειποθύμνησεν.

Ἐξετέλεσαν λοιπὸν τὴν διαταγὴν τοῦ ἱατροῦ καὶ ἤρχισαν ν' ἀνέλκωσι μετὰ ζέσεως τὸ σῶμα

τοῦ ὑποτιθεμένου νεκροῦ, ἀλλ' ἐκεῖνος ἐννοήσας, φαίνεται, τὰ συμβαίνοντα ἐσήμανεν ἀμέσως καὶ ἐπανειλημμένως, ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐξῆκολαυθήσῃ τὴν καθόδον. ὅτ' ἔδωκεν (0081 τοῖς 3 μακρὸ 08) νὰ ἰαχὴ χερμόσυνος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη τῶν περισσώτων. Οἱ κρατοῦντες τὸ σχοινίον ὑπήκουσαν καὶ οὕτως ὁ παρατηρητὴς ἐφθασε μέχρι τοῦ βυθοῦ, διαπρέξας ἐντὸς τῶν ἀπλάγχμων τῆς γῆς, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σκότους τοῦ ὕδατος, τῆς ἐλλείψεως τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ αἰέρος καὶ τῶν καταπιπτόντων ἄνθρωπον καὶ κἀποθνήσκον αὐτοῦ λίθων διάστημα ἐκὰς τὸν ἐννεήκοντα ἐννέα πόδας. Ὁ ἄλλος οὗτος ὑποχθόνιος Κολόμβος εὔρεν οὕτως, ὅτι ὁ πυθμὴν τοῦ Μηλστρώμου εἶναι κυκλωτὴς ἔχων διάμετρον ὅσῃν δεκακοτὴ πόδες· ἐσυνάξας δὲ ἐκεῖθεν λαμπρότατον πυρίτην μέλανα καὶ τεμάχια σταλακτῆτον λευκοτάτου ὡς ὁ κρύσταλλος. ὁ ἄλλος Ἀφροῦ δ' ἐσκόπησε πάντα ταῦτα ἐσήμανε νὰ τὸν ἀνέλξωσι μέχρι τινος, ἐπιθυμῶν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ἀνωτέρας στοάς. Ἰσως νομίζετε ὅτι ἔως ἐδῶ παρῆλθον οἱ σπουδαῖοι κίνδυνοι· ἀλλ' ὅμως ἀπατάσθε.

— Μὴ τοι ἐνέτυχεν ἐντὸς τῆς ὑπογείου στοᾶς θηρίον τι ἄγνωστον; ἠρώτησεν ὁ Ἀρθούρος.

— Ἄλλο τι παρὰ θηρίον, πολλῶ τρομερώτερον. Φθὰς δηλαδὴ εἰς τὴν στοάν καὶ θέλων νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἔνδον αὐτῆς ἀνέτως, ἀπεξώσθη τὸ σχοινίον καὶ μόνον τὴν ἄκραν αὐτοῦ ἔλαβεν εἰς χεῖρας· ἀλλ' ἐνῷ ἐπῆδα χάσμα τι διέφυγε τὸ σχοινίον ἀπὸ τῶν χειρῶν του. Φαντάσθητε εἰς οἶαν θέσιν εὑρέθη· πᾶς ἄλλος θὰ ἀπέθνησκε βεβαίως ἐκ φόβου διότι ἐὰν δὲν κατώρθωνε νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαφυγοῦσαν ἄκραν τοῦ σχοινίου, ὁ θάνατος ἦτο ἀναπόφευκτος καὶ ὀδυνηρὸς ἕνεκα τοῦ ψύχους καὶ τῆς πείνης. Ἀλλ' αὐτὸς, χωρὶς δίσολου νὰ παραχθῇ ἐζήτησε τὰ περὶ αὐτὸν ἀκριβῶς καὶ ἀφροῦ κατεμέτρησε τὴν ἀπόστασιν, εἶδεν ὅτι ἐὰν ἔθετε τὸν πόδα ἐπὶ λίθου ἐπικειμένου τῆς ἀβύσσου, ἐδόνατο ἀναστῆναι τὴν χεῖρα νὰ συλλάβῃ τὴν ἄκραν τοῦ σχοινίου· ὁ λίθος ὅμως ἐκεῖνος ἦτο ἄρα γε ἀρκετὰ στερεὰ προσηρμοσμένος ἐν τῇ γῇ, ὥστε νὰ ἀνθῆξῃ εἰς τὸ βάρος τοῦ σώματός του· τίς οἶδε; ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ ἐπ' αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ μάθῃ· δὲν ἐδίστασεν ὅμως ἀλλ' ἐπέθηκε τὸν πόδα καὶ περιέμενεν ἂν θὰ πέσῃ ἢ ὀχι· ἀλλ' εὐτυχῶς ἦτο στερεὸς καὶ μόνον τμήματα γῆς ἀπεσπάρθησκον περὶ αὐτοῦ. Τότε ἀνέτεινε τὴν χεῖρα... ἀλλ', ὦ τῆς ἀτυχίας! τῆς χειρὸς τὸ μήκος δὲν ἐξήρκει πρὸς σύλληψιν τοῦ σχοινίου. Ἀνέβλεψε κύκλῳ

αὐτοῦ καὶ μὴ ἰδὼν οὐδὲν πρὸς σωτηρίαν μέσον ἐπέστη πλεον ἐντελῶς ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀπώλετο. Ἀλλ' ὁ θεὸς προστατεύει τοὺς μεγαλοψύχους· ἄνδρας. Τῷ ἐπῆλθε μία τις ἐμπνευσις σωτήριος, ἔλαβε τὸν φανὸν καὶ διὰ τῶν ὀδόντων μετασχηματίσας τὸν κρεῖον αὐτοῦ εἰς ἀγκυστον, καὶ ἀντιλαβίδος τὸν φανὸν μεταχειρισθείς, συνέλαβεν εὐκολώτατα τὴν ἄκραν τοῦ σχοινίου καὶ ἐλκύσας μέχρι τῆς εἰσόδου τῆς στοᾶς προσήρτησεν αὐτὴν ἀσφαλῶς ἐφ' ἐνὸς βράχου. Μετὰ ταῦτα εἰσέδυσε πάλιν εἰς τοὺς ὑπογείους θόλους καὶ προσέβη τοσοῦτον, ὥστε ἀναλυθείσης τῆς λαμπάδος τοῦ φανοῦ ὀλίγου δεῖν ἔμεινε διὰ παντὸς ἐν μέσῳ τοῦ βαθυτάτου σκότους εἰς τὸν ἀδιέξοδον ἐκεῖνον λαθύνεινον. Τέλος πάντων τὸν ἀνείλκυσαν μετὰ πολλοὺς ἄλλους κινδύνους, διότι ἐνῷ ἀπείχε τοῦ στομίου ἐννεήκοντα πόδας, τὸ σχοινίον ἕνεκα τῆς ἰσχυρᾶς προστριβῆς ἐπὶ τῆς σανίδος ἀνεφλέχθη καὶ ὕδωρ πρὸ χειρὸν δὲν ὑπῆρχεν. Εὐτυχῶς εἰς τῶν παρεσῶτων εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ φιάλην περιέχουσαν ὀλίγον ὕδωρ μετὰ βραχέως ἀνάμικτον, τὸ ἔχυσε λοιπὸν ἐπὶ τοῦ ἀναφλεχθέντος σχοινίου, καὶ οὕτως ὁ ταλμηρὸς νέος εἶδεν ἐπὶ τέλους τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἀπαθῆς, ἀτάραχος ὡς ἐξ ἀρχῆς. Ἐζήτησαν τότε τὸν ἱατρὸν Βράιτ καὶ τὸν εὔρον λειποθυμοῦντα!

— Τοιαύτη εἶναι, εἶπε περαινὼν τὸν λόγον τοῦ ὁ διηγούμενος, ἡ πιστὴ περιγραφὴ τῆς ἐν τῷ Μηλστρώμῳ καθόδου τοῦ νέου ἀμερικανοῦ, ὅστις ἐχάραξε τὸ ὄνομά του ἐπὶ βράχῳ ἐντὸς τοῦ βαθύτερου μέρους τοῦ πυθμένος, τὸν ὅποιον οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ εἶδεν οὐδὲ θὰ ἰδῇ, νομίζω.

— Ἄ! εἶπεν ὁ ταχυκίνητος χαμηλῇ τῇ φωνῇ καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς με τὸν μόνον ἱκανὸν νὰ εἰσῶσθῃ εἰς τὴν ἐννοιαν τῶν λόγων του, μέχρι τοῦδε ἐνομίζον ὅτι εἶναι ἔργον γενναιότητος ἡ αὐτοχειρία, ἀλλὰ σήμερον βλέπω ὅτι πολὺ μεγαλύτερα ἀνδρία ἀπαιτεῖται εἰς ἄλλας περιστάσεις ἐπικινδύνους.

ΚΕΦ. I.

Ὁ χρόνος παρέσχεται καὶ μάλιστα ἐν ὥρᾳ καύσαντος ταχύτερον καὶ τῶν ρευμάτων τοῦ Νιαγάρα, τοῦ ὁποῦ οἱ ὑδάτινοι ὄγκοι δροσίζουσι καὶ τὴν ἀτμοσφαίραν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Οὕτω διηνύσαμεν τὸ τέλος τοῦ θέρους καὶ ὀλοκλήρον πὸ φθινόπωρον βουκαζιλούμενοι ἡδέως ὑπὸ τοῦ μονοτόνου ἀλλὰ ποιητικοῦ φλοίσβου τοῦ τεραστίου καταρράχτου. Τὸ δὲ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐχρησιμοποίησα πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς εἰκόνης τοῦ

σὺρ Ἰακώβου τὸν ὁποῖον ἐξωγράφησα τώρα ἄνευ φόβου, οὐδὲ ἐλέγχων. Ὁ δὲ Ἀρθούρος δὲν ἔπαυσε σκεπτόμενος μετὰ ζήλου ὄντως ἥρωϊκοῦ περὶ τῶν καταλληλοτέρων μέσων πρὸς σύλληψιν τοῦ πρώην συνεταίρου του.

Τοῦ χειμῶνος ἡ δομιότης ἐγένετο ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ μᾶλλον ἐπαισθητῇ, καὶ ἤρχισα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, νὰ μὴ ἀρέσκωμαι πολὺ εἰς τὴν θέαν τῶν φυσικῶν καλλονῶν· τούτων οὕτως ἐχόντων ὁ ταγματάρχης ἔλαβεν ἐξ Ἀγγλίας ἐπιστολὴν παρὰ τῆς ἀνεψίας του ὠραίας νεάνιδος, περὶ ἧς ἐγένετο λόγος ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης διηγήσεως, καὶ τὴν ὁποῖαν ὁ σὺρ Ἰακώβος ὑπερηγάπα ὡς ἰδίαν αὐτοῦ θυγατέρα.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ ταγματάρχης ἐφάνη συννοῦς καὶ δις ἢ τρίς τὸν κατέλαβον ἀναγνώσκοντα ἐπανειλημμένως τὴν ἐπιστολὴν τῆς ἀνεψίας του, τὴν δ' ἐπαύριον μοι εἶπε,

— Κύριε Μπὼν, εἰσθε ἀξιότιμος νέος, προικισμένος μὲ προτερήματα καὶ μοῦ ἐσώσατε καὶ τὴν ζωὴν.

— Ἀς ἀφήσωμεν, παρακαλῶ, ταγματάρχα, αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν, ἀπεκρίθην.

— Ἀπ' ἐναντίας ἐπιθυμῶ νὰ ἐμμεῖνω εἰς αὐτὴν.

— Ἄν ἔχητε τοιαύτην ἀπόφασιν, δὲν λέγω ὅχι, ἀς ὁμιλήσωμεν ὅσῳ θέλετε.

— Κύριε Μάρκελλε, μίαν ἀπλὴν ἐρώτησιν θὰ σὰς ἀποτείνω· μήπως ἀποστρέψετε τὸν γάμον;

— Διόλου δὲν τὸν ἀποστρέφομαι καὶ μάλιστα εἰάν ἡ μελλόνυμφος ἤρσκεν εἰς ἐμὲ καὶ ἐγὼ δὲν ἀπήρσεσκον εἰς αὐτήν, εἶχε δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκτὸς τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς καλλονῆς, ἥτις δὲν παραβιάζει τὴν ἀξίαν μιᾶς καλῆς οἰκοκυρᾶς, εἰάν, λέγω, εἶχε καὶ περιουσίαν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εὐπραγίαν ἐντὸς τοῦ συνοικεσίου... Ἀλλὰ πρὸς τί ἡ ἐρώτησις αὕτη, ταγματάρχα;

— Χάριν ἀπλῆς περιεργείας ἐρωτῶ, ἀπήντησε χαδεύων τὸν πώγωνα καὶ ἐπιδεικνύων ἀδιαφορίαν, διὰ νὰ γνωρίσω τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου γνώμιν σας.

Μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁμιλίας ταύτης, τῆς τότε κατ' ἐμὲ ἀσημάντου, ὁ σὺρ Ἰακώβος μοι ἐδήλωσεν ὅτι ἐπερατώθη ἡ ἐν Ἀμερικῇ ἐκδρομὴ ἡμῶν καὶ μοι ἐπρότεινε νὰ τὸν συνοδεύσω μέχρις Ἀγγλίας.

Ἐμοῦ δὲ παραδεχθέντος τὴν πρότασιν, ἀπῆλθον εἰς Νεοβόρακον, ὅθεν ἐμέλλομεν νὰ ἀποπλεύ-

σωμεν τελειωτικῶς. Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἡγεμόνα πόλιν ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡμέραν ἡ Καρολίνα ἔδωκε πρώτη τὸ σύνθημα τοῦ ἀμερικανικοῦ διαμελισμοῦ, (20 δεκεμβρίου 1860), δηλαδὴ τὸ σύνθημα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου μετὰξὺ Βορείων καὶ Νοτίων Ἀμερικανῶν. Ὁ πόλεμος οὗτος ἀρξάμενος ἄνευ προηγουμένης τινὸς παρασκευῆς, ἄνευ τακτικοῦ στρατοῦ, ἡ ναυτικῆς δυνάμεως κατηρτισμένης, προσδοκᾶτο ἴσως μηδαμινός, καὶ ὅμως μετ' ἐκπλήξεως καὶ λύπης εἶδεν ἡ οἰκουμένη τὸν πόλεμον ἐκείνον μετατραπέντα εἰς ἀγῶνα γιγάντιον καὶ μοναδικὸν πιθανὸν εἰς τὰ χρονικά τῆς ἱστορίας. Τὸ θέαμα λαοῦ μεγάλου, λαὸς ὁ ἀμερικανικός, ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ ἦτο, ὡς εἰκός, ἀξίον νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν παντὸς στρατιωτικοῦ, ὅθεν καὶ ὁ ταγματάρχης ἠθέλησε νὰ ἰδῇ τίνι τρόπῳ θὰ χειροτονηθῶσιν ἐκ τοῦ προχείρου πολεμισταὶ ἐθελονταί, καὶ ἐν γένει πῶς θὰ ἐξοπλισθῇ ὁ τόπος οὗτος, τοῦ ὁποίου ἕως τότε ἡ ἰσχὺς ἐπακριβῶς συνίστατο εἰς ὀλοσχερῇ ἔλλειψιν πεζικῆς ἢ ναυτικῆς δυνάμεως. Διεμείναμεν λοιπὸν ἐν Νεοβοράκῳ εἰρηνικοὶ θεαταὶ τῆς αἵματηρᾶς ταύτης τρωγοφίδας, ἧς ἡ λύσις ἀγνωστος μέχρις σήμερον μένει (1).

Οἱ πρῶτοι ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως παρουσιασθέντες ἐθελονταὶ ἠθέλησαν νὰ σχηματίσωσι τάγματα ζουάβων, κατὰ μίμησιν τῶν Γαλλικῶν· ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὴν εὐκαιρίαν ταύτην δὲν παρέβλεψαν οἱ ἀμερικανοὶ πυροσβέσται, φλεγόμενοι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἐπιδείξωσι τρανώτερον τὴν ἐνεργητικότητά των. Κατηρτίσθησαν λοιπὸν τάγματα ζουάβων πυροσβεστικά, γερμανικά, συγκροτούμενα καθαρῶς ὑπὸ γερμανῶν, καθαρὰ ἐκ Καναδῶν, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς, καὶ ἐν τέλει τάγματα ζουάβων ἐθνικά. Συνέστη πρὸς τούτοις τὸ Λαφαγετικὸν σῶμα, συγκροτούμενον ἐκ Γάλλων, καὶ τὸ Γαριβαλδινόν, ἐξ Ἰταλῶν.

Οἱ Ἀμερικανοὶ οἵτινες εἶναι καθ' ὑπερβολὴν θειασῶται τοῦ συστήματος τῶν σωματείων ἐσχματίσαν πολλὰ ἰδιαιτέρα σωματεία, ἔχοντα μικράς διαφορετικὰς σημαίας· τὸ σωματεῖον τῶν φοιτητῶν, τὸ σωματεῖον τῶν λεπτουργῶν, τὸ σωματεῖον τῶν ὑποδηματοποιῶν, τὸ σωματεῖον τῶν κουρέων, τὸ σωματεῖον τῶν ἀγάμων, τὸ σωματεῖον τῶν οἰκογενειάρχων, καὶ ἑλλην ἱππικοῦ συνισταμένην ἐκ κυνηγῶν ἐξησχημένων ἰδίως εἰς

(1) Ταῦτα ἐγράφησαν πολὺ πρὸ τῆς εὐτυχούς λήξεως τοῦ ἀμερικανικοῦ πολέμου, ὅστις ἐπεσφράγησεν διὰ μαρτυρικοῦ αἵματος τὸ δικαίωμα τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας (Σ. Μιταφρ.)

τὴν θήραν τοῦ λαγωῦ, τῆς ἀλώπεκος καὶ τοῦ βουβάλου· ἀλλὰ τὸ περιεργότερον πάντων τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων τῶν ἐθελοντῶν εἶναι ἡ διαφιλονεικῆτως τὸ 41ον τοῦ Νεοβορακινικοῦ στρατοῦ συγκροτηθὲν ὑπὸ χιλίων πεντακοσίων . . . μουσικῶν στρατολογηθέντων ἐκ τῶν θεάτρων καὶ ἄλλων μουσικῶν ἐταιριῶν τοῦ τόπου· οἰνοχόος (cantinière) τοιοῦτου μουσικοῦ τάγματος ἔπρεπε νὰ ᾔηται γυνὴ ὑψίφωνος, καὶ τῶντι προσεφέρθη ἕν' ἀναδεχθῆ τὰ καθήκοντα τῆς οἰνοχόου μίᾳ τις βαρύφωνος σύζυγος ἐνὸς ὑψίφωνου.

Πανταχόθεν οἱ ἐθελονταὶ ἔδραμον πρὸς ἄμυναν τῆς ἀπειλουμένης πολιτείας· ἄνδρες καὶ χρήματα συνέβρευσαν ἄφθονα· ἀλλ' ἔλειψαν τὰ ὅπλα. Τότε οἱ Yankees τῶν ὁποίων τὸ ἐφευρετικὸν πνεῦμα εἶναι ἀκάματον, ἐπεδόθησαν πρὸς ἀνέυρεσιν καταστρεπτικῆς τινος μηχανῆς· δυνάμενης ἡ ἀναπληρώσει τὴν ἔλλειψιν τῶν ὀπλῶν· κατέφυγον λοιπὸν εἰς τὸν ἀτμὸν, καὶ τις βιομήχανος ἐπρότεινε νὰ κατασκευάσῃ ἀτμοκίνητα τηλεβόλα τὰ ὁποῖα δὲν ἐχρηαίχοντο οὐδὲ πυρίτιδα οὐδὲ πυροβολιστάς· ἡ μηχανὴ αὕτη σχῆμα ἔχουσα τηλεβόλου ἐστηρίζετο ἐπὶ στρόφιγκος καὶ τεσσάρων τροχῶν, καὶ ἐκινεῖτο διὰ τοῦ ἀτμοῦ, ἐγεμίζετο δὲ ἐκ τοῦ ὀπισθίου μέρους διὰ πολλῶν σφαιρῶν μετρίου μεγέθους, καὶ περιστρεφόμενη κυκλοτερῶς μετὰ τρομακτικῆς ταχύτητος ἐξεσπεδονίζε ἕνεκα τῆς ὀρμητικῆς κινήσεως τὰς σφαῖρας ὅλας ὁμοῦ μετὰ μεγίστης δυνάμεως εἰς ἀπόστασιν ἐκ τὸν μέτρων.

Ἄμα διεδόθη ἡ φήμη τῆς ἐφευρέσεως ταύτης, πολλοὶ τοσοῦτον φανατικοὶ ὑπὲρ αὐτῆς ἀνεδείχθησαν, ὥστε ἐλάλουν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας περὶφρονήσεως περὶ τῶν συνήθων ἐν χρήσει ὀπλῶν. Ἄλλος δ' ἐφευρτῆς κινήθει εἰς ἀμίλλαν ἐκ τοῦ ἀτμοκινήτου τηλεβόλου, κατασκευάσας δείγμα κινήτου ὠχυρόματος ἀτμοκινήτου καὶ αὐτοῦ.

(Ἐπεται ἡ συνέχεια.)

ΤΟ ΔΙΑΒΟΛΟΧΩΡΙΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΧΠΟ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΣΥΝΗ (1)

— Ἀμέσως, συνταγματάρχ᾽, ἅμα ἡ ὁρασίς σας συνειθίσθη εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἡμέρας, καὶ

(1) Συνέχεια ἀπὸ φυλλ. 90.

πέστητε πρηνῆς, θὰ ἔδωτε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο δεξιὰ, ἔγα μικρὸν φυσικὸν ὀχετὸν, εἰς τὸν ὁποῖον μόνον ἔρπων δύναται τις νὰ πλησιάσῃ, εἰς τὴν λάμπιν τῆς ἡμέρας, ἥτις εἰσέρχεται διὰ ῥηγμῆς βράχου.

— Ἄν ἡ ὁδὸς ᾔηεν ἀσφαλῆς, δὲν εἶνε ὅμως καὶ κομψή.

— Α! ὅσον διὰ κομψότητα ἀφήσατε· προτιμῶ καλλίτερον μὲ τὸ πλοῖον ὃ *Πορτομέδων*, τὸ ὁποῖον σὰς ἔφερεν εἰς Βαρβάδαν, νὰ ἔλθω ἐδῶ μέσα, παρὰ νὰ χωθῶ εἰς τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἡ ὁποία ὁμοιάζει πρὸς σωλῆνας θερμάστρας,

— Καὶ ποῦ ἀπολήγει αὕτη;

— Εἰς τὸ βάθος ἐνὸς βαράθρου τὸ ὁποῖον χρησιμεύει εἰς υπεράσπισιν τοῦ Διαβολοχωρίου, διότι ἀπὸ τὰ τρία ἄκρα τὸ βαράθρον αὐτὸ εἶνε ἀποτομώτερον, καὶ εἶνε ἀδύνατον πόσον νὰ τὸ ἀναβῇ τις ὅσον καὶ νὰ τὸ καταβῇ ἀπὸ τὸ τέταρτον ὅμως ἄκρον, δύναται μετὰ μεγίστης δυσκολίας πατῶν ἐπὶ τῶν ἐξοχῶν τῶν βράχων νὰ ἀνέλθῃ ἔως εἰς τὰ ὅρια τοῦ παραδείσου τῆς κατοικίας τῆς Λάμιας.

— Ἐννοῶ . . . ἡ ὑποχθόνιος αὕτη δίοδος θέλει μᾶς ὀδηγήσει εἰς τὸ βάθος ἐνὸς βαράθρου τοῦ ὁποίου ἐπικεῖται τὸ Διαβολοχώριον.

— Βέβαια, συνταγματάρχ᾽, ἀλλὰ διὰ ν' ἀναβῶμεν εἰς αὐτὸ, πολλὰς φορὰς θὰ μείνωμεν κρεμασμένοι ἀπὸ κλῆνενα θάμνον μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Ὅταν ὅμως φθάσωμεν εἰς τὸ χεῖλος, τότε χωνομέσθα εἰς κάμυιαν ὀπὴν ἐκεῖ πλησίον, περιμένοντες τὴν στιγμήν τῆς ἐνεργείας.

— Καὶ ἡ στιγμή τῆς ἐνεργείας δὲν θὰ βραδύνη. Διὰ νὰ γνωρίζῃς τόσον καλὰ τὰ πράγματα πρέπει νὰ ὑπηρέτησας τὴν Λάμιν.

— Σὰς τὸ εἶπα, συνταγματάρχ᾽. Ἦλθον ἐκ τῆς Εὐρώπης με αὐτὴν καὶ με τὸν πρῶτον τῆς σύζυγον, μετὰ τρεῖς δὲ μῆνας με ἀπέπεμψαν καὶ τότε ὑπῆγα εἰς ἅγιον Λομίγγον, ὅπου δὲν ἤκουσα πλέον νὰ ὁμιλοῦν δι' αὐτήν.

— Καὶ αὕτη θὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ βεβαίως;

— Ἀπὸ τὸ ἀνάστημα καὶ τὸ σῶμα ναί, ἀλλ' ἀπὸ τὸ πρόσωπον ὄχι, διότι ἀνεχωρήσαμεν νύκτα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ ὅταν ἀπεβιβάσθμεν τὴν μετέφερον ἐντὸς φορείου εἰς τὸ Διαβολοχώριον ὅταν δ' ἐξήρχετο τὴν ἡμέραν ἔφερε προσωπίδα, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἦτον ὠραία ὡς ἄγγελος, οἱ δὲ ὅτι ἦτον ἄσχημος ὡς τέρας. Ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ εἶπω ποῖος ἐκ τῶν δύο ἠπατάτο, διότι ἐγὼ καὶ οἱ σύντροφοί μου ποτὲ δὲν ἐπατούσαμεν τὸν